

Υπόθεση T-597/97

Euromin SA

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

«Προσφυγή ακυρώσεως — Ντάμπινγκ — Απαράδεκτο»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο πενταμελές τμήμα) της 20ής Ιουνίου
2000 . . . . . Π - 2421

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Κανονισμός περί επιβολής δασμών ανταντάμπινγκ — Επιχείρηση που υπέβαλε παρατηρήσεις επί του κανονισμού της Επιτροπής περί επιβολής προσωρινού δασμού ανταντάμπινγκ στο πλαίσιο της ίδιας διαδικασίας — Απαράδεκτο
[Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 173, εδ. 4 (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ)]*
- 2. Προσφυγή ακυρώσεως — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξεις που τα αφορούν άμεσα και ατομικά — Πρόσωπο που κατέχει μέρος του κεφαλαίου επιχειρήσεως την οποία αφορά μια κοινοτική πράξη — Υποχρέωση του εταιρίου της επιχειρήσεως να ενεργήσει με την ιδιότητά του αυτή
[Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 173, εδ. 4 (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230, εδ. 4, ΕΚ)]*

1. Το γεγονός και μόνον ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις επί κανονισμού της Επιτροπής περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ και ότι στον κανονισμό του Συμβουλίου περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ υπάρχουν παραπομπές στις εν λόγω παρατηρήσεις δεν καθιστά παραδεκτή την προσφυγή με την οποία ζητείται η ακύρωση του κανονισμού του Συμβουλίου με το σκεπτικό ότι η προπαρασκευαστική έρευνα την αφορά ή ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός την εξατομικεύει σιωπηρώς. Συγκεκριμένα, λόγω του ότι η προσφεύγουσα δεν δικαιολόγησε περαιτέρω ειδικές περιστάσεις, δυνάμενες να την εξατομικεύσουν σε σχέση με το επίδικο μέτρο, το γεγονός και μόνον, αφενός, της απλής συμμετοχής της στη διοικητική διαδικασία μετά την έκδοση του κανονισμού της Επιτροπής και, αφετέρου, της σιωπηρής εξατομικεύσής της στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν είχαν, ούτως ή άλλως, καθοριστική σημασία για την ενέργεια των κοινοτικών οργάνων και δεν αποτελούν κατά οποιονδήποτε τρόπο τον λόγο υπάρξεως του οικείου κανονισμού.

(βλ. σκέψεις 47-48)
2. Ένα πρόσωπο δεν μπορεί, εκτός και αν μπορέσει να επικαλεστεί έννομο συμφέρον διαφορετικό από αυτό της επιχειρήσεως την οποία η κοινοτική πράξη αφορά και της οποίας κατέχει μέρος του κεφαλαίου, να προασπίσει άλλως τα συμφέροντά του έναντι της πράξεως αυτής παρά ασκώντας τα δικαιώματα του εταίρου της επιχειρήσεως αυτής η οποία έχει το δικαίωμα να ασκήσει προσφυγή.

(βλ. σκέψη 50)